

Sygn. akt IIK 81/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2015r.

Sąd Rejonowy w Myszkowie II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Magdalena Mastaj

Protokolant Monika Urbańczyk

w obecności Prokuratora Katarzyny Sacharczuk

po rozpoznaniu dnia 14 maja 2015r.

sprawy J. D. (1) urodzonego (...) w S.

syna J. i Z. z domu P.

oskarżonego o to, że

w dniu 02 czerwca 2014 roku w S., znajdując się w stanie nietrzeźwości – 0,70 i 0,67 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem osobowym marki F. (...) nr rej. (...) po drodze publicznej w ruchu lądowym, pomimo orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wyrokiem Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 19.12.2013 r. sygn. akt II K 808/13.

tj. o przestępstwo z art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk

1. oskarżonego J. D. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, czym wyczerpał ustawowe znamiona występku z art. 178a§1 kk w zw. z art. 178a§4 kk i za to na mocy art. 178a§4 kk orzeka wobec niego karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na mocy art. 42§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięć) lat;
3. na mocy art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 2 czerwca 2014r. do dnia 3 czerwca 2014r.
4. na mocy art. 29 ust. 1 Ustawy Prawo o adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. K. kwotę (...),20 (jeden tysiąc trzydzieści trzy 20/100) złotych z tytułu kosztów obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu;
5. na mocy art. 624§1 kpk oraz art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 81/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2014r. oskarżony J. D. (1) wraz ze swoimi znajomymi spożywał alkohol. Po zakończonej libacji alkoholowej oskarżony wraz z dwójką swoich znajomych postanowił udać się do domu. Jeden z jego znajomych

przybył w tym dniu na w/w spotkanie swoim samochodem osobowym marki F. (...). Z uwagi na fakt, iż znajomy ten miał zatrzymane prawo jazdy i obawiał się kierować samochodem, postanowił to uczynić oskarżony. J. D. kierował samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...) w S. po drodze publicznej w ruchu lądowym, znajdując się z stanie nietrzeźwości – 0,70 mg/dm³ i 0,67 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Kierując powyższym pojazdem J. D. nie zastosował się do orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Myszkowie o sygn. akt IIK 808/13 z dnia 19 grudnia 2013r. Wyrokiem tym J. D. (1) skazano na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art.178a§1 kk w zw. z art.178a§4 kk i orzeczono wobec niego trzyletni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Cytowany wyrok uprawomocnił się w dniu 7 lutego 2014r.

Przedmiotowy stan faktyczny ustalono na podstawie: wyjaśnienia oskarżonego J. D. (1) (k.8-9, 43, 92), protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu (k.2), protokół zatrzymania (k.3).

Oskarżony J. D. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym przyznawał się do czynu i winy. Podkreślił, iż zdawał sobie sprawę, iż wcześniej spożywał alkohol, jednak czuł się dobrze. Był także świadomy obowiązującego go zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Nie miał też zamiaru, jak wyjaśnił jechać drogą główną, tylko drogami leśnymi i polnymi, tyle że niedługi odcinek drogi musiał przejechać drogą główną prowadzącą przez S.. Wymieniony przez niego znajomy S. N. był w dniu zdarzenia bardziej nietrzeźwy od niego. Zdaniem Sądu wyjaśnienia oskarżonego są w całej rozciągłości wiarygodne. Jawią się jako szczere, odzwierciedlają dane wynikające z protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu oraz protokołu zatrzymania oskarżonego.

W ustaleniach faktycznych także przydatny był inny niż osobowe dowód. Otóż stan nietrzeźwości oskarżonego pomógł ustalić protokół badania jego trzeźwości. Dokument ten wykazał jednoznacznie, że oskarżony był nietrzeźwy, kiedy prowadził w dniu 2 czerwca 2014r. samochód.

Mając na uwadze treść powyższych rozważań dotyczących przebiegu zdarzenia, Sąd uznał, że oskarżony dopuścił się czynu wypełniającego znamiona przestępstwa z art. 178 a § 1 kk w zw. z art.178a§4 kk. Oskarżony był w stanie nietrzeźwości, kiedy kierował samochodem. Jak wskazują zebrane w sprawie dowodu wypił alkohol i wsiał potem za kierownicę samochodu. Badanie wykazało, że w chwili pierwszego badania o godzinie 21.15 oskarżony posiadał 0,70 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, a w trakcie drugiego badania o godzinie 21.30 - 0,67 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Definicja stanu nietrzeźwości określona jest w art. 115§16 k.k. Zgodnie z treścią tego przepisu stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg. Warunek ten został więc spełniony. Po drugie oskarżony poruszał się w ruchu lądowym, co jest kolejnym wymogiem art. 178 a § 1 kk.

Przestępstwo z art. 178 a § 1 kk jest przestępstwem umyślnym. Zdaniem Sądu w tym przypadku oskarżony był świadomy, że posiada alkohol w organizmie, o czym sam powiedział. Spożywał alkohol przed wejściem do samochodu. J. D. (1) był uprzednio karany za takie samo zachowanie, co wynika z przytoczonego wyżej wyroku, wiedział nadto że obowiązuje go zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Stąd wyczerpanie przez niego ustawowych znamion art.178a§4 kk.

Wina oskarżonego nie budzi zatem wątpliwości.

Uznając, że oskarżony dopuścił się przestępstwa z art. 178 a § 1 kk w zw. z art.178a§4 kk Sąd skazał go na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Kara ta jest dość wysoka, gdyż przepis ten przewiduje również możliwość wymierzenia kary grzywny lub ograniczenia wolności. Zdaniem Sądu jedynie jednak surowa kara może odnieść wobec oskarżonego skutek wychowawczy i prewencyjny. Oskarżony prowadził samochód, mimo że nie miał prawa jazdy, co świadczy o braku poszanowania dla zasad porządku prawnego. Kara 10 miesięcy pozbawienia wolności winna odnieść pożądany skutek. Jest ona dopasowana do stopnia winy, wynikającej z potencjalnego niebezpieczeństwa, jakie sprawca stworzył

na drodze, a w szczególności tego, że naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym umyślnie, prowadząc samochód w stanie nietrzeźwości i społecznej szkodliwości czynu oraz do warunków osobistych sprawcy. Przy wymiarze kary Sąd wziął także pod uwagę okoliczność obciążającą oskarżonego, jaką jest jego uprzednia wielokrotna karalność.

Sąd orzekł także wobec sprawcy zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat. Zgodnie z art. 42 § 2 kk orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych lub pojazdów mechanicznych określonego rodzaju jest obowiązkowe w razie skazania za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, jeśli kierujący był w stanie nietrzeźwości. Z uwagi na dużą ilość okoliczności obciążających powołanych już przy wymiarze kary za ten czyn, Sąd uznał, że tylko dłuższy niż minimalny wymiar zakazu spełni cele pokładane w jego wymiarze. Na takim wymiarze tego środka karnego zaważył także fakt uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwa kierowania pojazdem mechanicznym pod wpływem alkoholu, oraz orzekania już uprzednio w stosunku do niego środków karnych w postaci zakazów prowadzenia pojazdów mechanicznych, które kolejno, popełniając następne takie przestępstwa, J. D. lekcewał i których nie respektował. W tym przypadku Sąd zdecydował, że orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie adekwatne do okoliczności popełnionego przestępstwa oraz właściwości osobistych sprawcy. Oskarżony nie miał uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych, a jednak pojechał samochodem i to łamiąc umyślnie zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym – kierując pod wpływem znacznej ilości alkoholu. Zasadne będzie zatem wyeliminowanie go całkowicie z ruchu pojazdami mechanicznymi. Nie daje on bowiem rękami należytego zachowania na drodze.

Wymiar kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego pozwalał na warunkowe zawieszenie jej wykonania. Zgodnie z art. 69 § 2 kk przy zawieszeniu wykonania kary sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Żadna z powołanych powyżej okoliczności nie przemawia za zawieszeniem wykonania kary. Zwłaszcza, że w myśl art. 69§4 kk, zawieszenie wykonania kary w stosunku do sprawcy występku określonego w art. 178a§4 kk może nastąpić tylko wyjątkowo. Zdaniem Sądu tylko kara bezwzględnie pozbawienia wolności będzie adekwatną do stopnia zawinienia i wagi czynu oraz postawy życiowej oskarżonego. W ocenie Sądu niewystarczającym dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary i zapobieżeniu jego powrotu do przestępstwa będzie warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności. Za takim orzeczeniem przemawia dotychczasowa postawa oskarżonego, który pomimo świadomości znajdowania się pod wpływem alkoholu, oraz obowiązującego go zakazu prowadzenia samochodu, nie pokusił się o zorganizowanie sobie w innej formie powrotu do domu, tylko lekceważąc obowiązujący porządek prawny, obowiązujące go zakazy, przede wszystkim też elementarne zasady bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego, które to bezpieczeństwo wystawione jest na próbę, w momencie gdy na drodze pojawia się za kierownicą auta pijany kierowca, zdecydował się prowadzić samochód. Warunkowemu zawieszeniu wykonania kary sprzeciwia się też w ocenie Sądu fakt kilkukrotnej uprzedniej karalności J. D. (1) za przestępstwa podobne, i tak wyrokami – Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 28.08.2003r. w sprawie VIIK 163/03, Sądu Rejonowego w Zawierciu z dnia 11.04.2005r. o sygn. VIIK 570/03, Sądu Rejonowego w Myszkowie z dnia 29.03.2013. o sygn. akt IIK 306/12 i wyżej przytoczonego z dnia 19.12.2013. o sygn. akt IIK 808/13. Z pola widzenia nie może nadto umknąć fakt, iż oskarżony karany był uprzednio kilka razy także za inne przestępstwa, a mianowicie przeciwko mieniu. Postawa oskarżonego w toku procesu, który szczerze przedstawił okoliczności zdarzenia, i wyraził zapewnienie, iż więcej jeździć nie będzie, nie daje w ocenie Sądu gwarancji, że w przyszłości nie popełni on przestępstwa. Był bowiem zbyt wiele razy za takie samo przestępstwo karany, a kolejno wymierzane mu kary, nie stanowiły dla niego żadnej nauki, i nie zmotywowały go do refleksji co do zmiany sposobu postępowania. Zdaniem Sądu tylko kara pozbawienia wolności o bezwzględnym charakterze może podziałać wychowawczo na niego.

Ponieważ oskarżony był w trakcie postępowania zatrzymany, Sąd zaliczył ten okres na poczet orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

Oskarżony miał w postępowaniu przed Sądem obrońcę z urzędu. Koszty tej obrony nie zostały przez niego uiszczone, a adwokat złożył wniosek o ich zasądzenie. Zgodnie z art. 29 ust.1 prawa o adwokaturze koszty nieopłaconej obrony udzielonej z urzędu ponosi Skarb Państwa. Przedmiotowa sprawa toczyła się w postępowaniu zwyczajnym. Obrońca

stawiał się na rozprawy. Mając to na uwadze, Sąd na mocy art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adwokata P. K. kwotę 1033,20 zł z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na kwotę tę składa się koszt dwukrotnej obrony z urzędu w postępowaniu zwyczajnym powiększony o podatek VAT- 22%.

Uznając, że oskarżony będąc pozbawionym wolności, nie mając możliwości zarobkowych, nie będzie w stanie uiścić kosztów sądowych, Sąd zwolnił go od ich ponoszenia.